

A múlt tanulságait ismerve építsük a jövőt 80 éves a Magyar Mérnöki Kamara

SIPOS LÁSZLÓ, az MMK Elnökségi tagja

siposlaj@axelero.hu

A Magyar Mérnöki Kamara Választmánya március 10-én méltó módon emlékezett meg köztestületünk megalakulásáról. Az 1923. évi XVII. törvény cikk rendelkezett arról, hogy a mérnöki tevékenység és a mérnökség erkölcsi és anyagi érdekének a közérdekkel való egyeztetése érdekében kamara szerveződjön. Nyolcvan éve, 1924. március 8-12. között – dr. Zielinszki Szilárd műegyetemi tanár elnökletével – alakult meg a Budapesti Mérnöki Kamara, amely alapvető változást hozott az akkori mérnökök életében.

A Budapesti Mérnöki Kamara egykori székházának (V. kerület, Szalay u. 4. sz.) homlokzatán elhelyezett emléktábla megkoszorúzásával kezdődött március 10-én a Magyar Mérnöki Kamara Választmányi tagjainak egész napos programja. Ezt követően a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Oktatói Klubjában tanácskoztak a megyei és tagozati (többek között a Hírközlési és Informatikai) elnökökkel kiegészült elnökségi tagok. Délután megemlékeztünk a nyolcvan éve történt eseményekről, majd a Zielinszki Szilárd életét bemutató könyvet ismergettünk meg. Legvégül a család, a BME és a MMK vezetői koszorúkat helyeztek el a Műegyetem kertjében található Zielinszki szobornál. Hazaérkezve néhány gondolat fogalmazódott meg bennem, amit most közreadok.

A Révai Nagy Lexikonban olvasható: „Mérnöki Kamara, a mérnöki karnak önkormányzati alapon, hatósági jogkörrel felruházott szervezete, Budapesti székhellyel egyenlőre az ország egész területére kiterjedő hatáskörrel az 1923. XVII. tc. állította fel. A Mérnöki Kamarába a mérnöki cím használatára jogosult minden állampolgárt fel kell venni. Önálló magánygyakorlatot csak kamarai tag folytathat. A tagok összességének ügyeit a közgyűlés, a folyamatos ügyeket a választmány és az elnök intézi.”

Ez a korabeli szócikk – az 1945 és 1996 közötti kényszerzünet után – ma ismét érvényes, csak a törvényi hivatkozást kell kicserélni, az 1996. évi LVIII. számmal. De nem olyan jó a helyzet, mint nyolcvan éve. A hivatásrendi kamaráknak a mainál lényegesen jelentősebb szerepük kellene legyen a demokratikus közéletben, de még messze vagyunk e kívánatos állapottól. A hatékony demokráciák fontos eleme, a végrehajtásban közreműködő szakmai önkormányzatok ellenőrző szerepe.

Gondjaink megértése, céljaink kitűzése érdekében, érdemes visszatekinteni a múltra.

Az 1867-es kiegyezést követő fellendülés korában vetődött fel először, hogy a műszaki értelmiségnek érdekérvényesítő szervezetet kell teremteni, melyben egyrészt a mérnökök meghatározzák önmaguk helyét a társadalomban, másrészt a társadalom számára védelmet biztosítanak a szakmailag nem kellően felkészült vállalkozókkal szemben. Ennek első formája a Magyar Mérnök és Építész Egylet volt, mely közel ötvenéves küzdelmet folytatott azért, hogy törvény által megerősített köztestületet hozhasson létre.

Az 1945. januárjában betiltott mérnöki kamarát tizenöt évvel ezelőtt, 1989. március 9-én sikerült először egyesületi formában újjáalakítani. Az 1996. évi LVIII. Törvény alapján először a területi – elsőként 1996. november 7-én a Tolna megyei – mérnöki kamarák, majd 1997. januárjában a Magyar Mérnöki Kamara (MMK) alakult meg.

A rendszerváltás évét előszeretettel hasonlítják a kiegyezés évéhez. A cél akkor és most is ugyanaz, törvény által megerősített erős szakmai önkormányzattal biztosítani a műszaki tevékenység magas szakmai színvonalát és a megrendült etikai színvonal helyreállítását. A mai, immár tizenhetezer főt számláló mérnöki kamara a jelenleginél nagyobb szerepet kíván magának a közéletben, ehhez azonban szükséges, hogy a kormányzat felismerje, hogy a szakmai részletkérdéseket nem szabad a politika szintjén szabályozni, azt leginkább az abban dolgozók önkormányzati szervei tudják hatékonyan érvényesíteni.

Dr. Kovács Gábor, a MMK Elnöke vezetésével kezdeményeztük és létrehoztuk a magyar szakmai kamarák érdekérvényesítő fórumát, mely közel háromszáz ezer szakembert tömörít. Amennyiben a társadalomtól megkapjuk a kellő bizalmat, az európai csatlakozás után jelentősen hozzájárulhatunk hazánk gazdasági felzárkóztatásához és nemzetközi tekintélyünk növeléséhez.

